

definitio; quæ ita traditur: Voluntas est facultas animæ rationalis, boni per intellectum cogniti appetitiva.

§. 7. Genus constituitur *Facultas*. Ubi animadvertendum, quod hæc vox potissimum duplicem admittat significationem. Notat enim (1.) primam aliquam Qualitatis speciem, nempe Habitum, & definitum ab Aristotele *lib. 1. Rhet. c. 10. quod sit disciplina æquè contrariorum*, quatenus scilicet de una eademque re per diversa principia probari potest opposita, cujusmodi disciplinæ sunt Rhetorica & Dialectica. (2.) Significat etiam secundam speciem qualitatis, nempe potentiam naturalem, in qua significatione h.l. Voluntatis genus constituit, quod probatur ita: Si voluntas est in anima aut erit affectus, aut facultas, aut habitus. Sed Voluntas est in anima. E. horum aliquid erit. Major est Aristotelis, qui 2. Eth. c. 4. disertè ait, quod tria sunt in anima, *πάθη, δυνάμεις, ἔξεις*. Non autem voluntas est affectus, quia semper permanet, quia in appetitu rationali, non sensitivo consistit, quia non cadit in bruta, &c. Nec est Habitus, quia nec infunditur, nec acquiritur, sed naturâ inest, primamque operandi sistit facultatem. Relinquitur ergo quod sit *δύναμις* facultas seu potentia.

§. 8. Cùm autem potentia præprimis dispescatur in activam & passivam, quæritur, qualis sit Voluntas? [Resp. prout hic à nobis spectatur secundum naturam suam & respectu Objecti naturaliter à se apprehensibilis, ut actus primus, Activa Voluntas est potentia. Quando verò consideratur in ordine ad Objectum suum, à quo movetur, passiva potentia dici potest, nam moveri est pati. Similiter, quando consideratur quoad actus immanentes, qui in eadem potentia, in qua fuerunt producti recipiuntur; Recipi autem est

est